

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/109/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621010509
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2621010509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin výtržníctva podľa § 360 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 04.05.2023, č. k. 1T/84/2021 - 120, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.03.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom C. XXX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 29.04.2021 v čase o 08:15 h na verejne prístupnom mieste v obci C. na ulici pred rodinným domom č. XXX fyzicky napadol poškodeného B. D. idúceho okolo obžalovaného na bicykli tým spôsobom, že po tom, čo medzi sebou obžalovaný a poškodený slovne komunikovali, tak sa obžalovaný rozbehol za poškodeným, tohto schytil za vestu a strhol ho na zem, kde ho obžalovaný kopol dva až trikrát do ramena, pričom kričal na poškodeného slovami: „to máš za B.“, na čo následne obžalovaného od poškodeného odtiahol jeho brat E. B., čím boli poškodenému B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. F. XXX spôsobené ľahké zranenia, a to pomliaždenia ľavého kolena s odreninou a bolesťami v operovaných kĺboch podľa odborného vyjadrenia Prof. MUDr. Petra Labaša CSc.,

t e d a

dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 04.05.2023, č. k. 1T/84/2021 - 120 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že dňa 29.04.2021 v čase o 08:15 h na verejne prístupnom mieste v obci C. na ulici pred rodinným domom č. XXX fyzicky napadol poškodeného B. D. idúceho okolo obžalovaného na bicykli tým spôsobom, že po tom, čo medzi sebou obžalovaný a poškodený slovne komunikovali, tak sa obžalovaný rozbehol za poškodeným, tohto schytil za vestu a strhol ho na zem, kde ho obžalovaný kopol dva až trikrát do ramena, pričom kričal na poškodeného slovami: „to máš za B.“, na čo následne obžalovaného od poškodeného odtiahol jeho brat E. B., čím boli poškodenému B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. F. XXX spôsobené ľahké zranenia, a to pomliaždenia ľavého kolena s odreninou a bolesťami v operovaných kĺboch podľa odborného vyjadrenia Prof. MUDr. Petra Labaša CSc.,

teda

dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a čin spáchal na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

čím spáchal

prečin: výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 , ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to písomným podaním zo dňa 20.06.2023, daným na poštovú prepravu dňa 21.06.2023 a doručeným okresnému súdu dňa 22.06.2023, v ktorom argumentoval nasledovne (skrátene):

2.1. Trestného činu vyhrážania zabitím sa dopustili osoby B. D. a F. B., a to pred incidentom s B. D.. Uvedené osoby ho slovne napadli pri odparkovaní autobusu v obci C., pričom boli použité rôzne nadávky. Keď týmto osobám povedal, že ich nahlási na políciu, pretože sa jednalo o narušovanie občianskeho spolunažívania, tak mu povedali, že ak zájde na políciu a nahlási to, tak si ho nájdu a zabijú ho.

2.2. Bol vyprovokovaný poškodeným v čase 08:15 hod., keď ho mal v obci C. napadnúť, strhnúť z bicykla a 3-krát doňho kopnúť so slovami „To máš za B.“. Tohto trestného činu sa dopustili zmienené osoby, a to vyhrázaním sa jeho likvidáciou.

2.3. Ďalej namietal vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, pretože dňa 04.05.2023 bol ošetrovaný súkromným stomatólogom B. F. D. v Moravskom Svätom Jure. Hlavného pojednávania sa nemohol zúčastniť pre bolesti zubov. Okrem iného aj uviedol, že na predvolaní na hlavné pojednávanie nebolo uvedené telefónne číslo, a tak sa nemohol ospravedlniť a až dňa 09.05.2023 poslal na okresný súd ospravedlnenie jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní. Domnieval sa, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, keďže sa nemohol vyjadriť ku skutku kladeného mu za vinu.

2.4. Vo vzťahu k výroku o treste uviedol, že tento trest považuje za chaotický omyl, pretože je nevinný.

2.5. Navrhuje, aby bola jeho vec kladne posúdená.

3. Prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátora. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom doručenie upovedomenia mal riadne vykázané. Verejné zasadnutie sa vykonalo i v neprítomnosti poškodeného, ktorý sa napriek riadne vykázanému doručeniu upovedomenia na tento procesný úkon súdu nedostavil. Prokurátor v konečnom návrhu žiadal zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

6. Obžalovaný konaniu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozsudku v podanom odvolací vytýkal, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, v dôsledku čoho bolo porušené jeho právo na obhajobu.

7. Odvolací súd v súvislosti s touto odvolacou námietkou dospel k záveru, že postup prvostupňového súdu, ktorý vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, bol v súlade so zákonom. Odvolací súd je rovnako názoru, že túto trestnú vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní, súčasne boli splnené aj všetky ostatné zákonné podmienky predpokladané ust. § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Obžaloba bola obžalovanému riadne doručená dňa 27.04.2022 a predvolanie na hlavné pojednávanie mu bolo doručené dňa 14.02.2023, súčasne v prípravnom konaní pred orgánom činným v trestnom konaní na výsluchu dňa 03.08.2021 mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní, obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis dňa 08.09.2021 a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania, bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený v predvolaní na hlavné pojednávanie, a lehota na prípravu pred hlavným pojednávaním bola zachovaná, pričom nenastali okolnosti podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku vylučujúce takýto postup. Obžalovaný svoju účasť na hlavnom pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnil a až následne dňa 10.05.2023 bola okresnému súdu doručená priepustka obžalovaného na deň 04.05.2023 z dôvodu lekárskej návštevy súkromného stomatóloga. Doloženie priepustky, navyše ex post, teda po vykonaní hlavného pojednávania, nemožno vyhodnotiť ako riadne a včasné ospravedlnenie neúčasti na procesnom úkone súde, pretože priepustka nespĺňa kritéria § 120 ods.

2 Trestného poriadku, teda neobsahuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára obžalovaného, že zdravotný stav obžalovaného neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Uvedenú skutočnosť, teda nemožnosť účasti obžalovaného na hlavnom pojednávaní z týchto dôvodov, obžalovaný nepreukázal ani v odvolacom konaní. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že telefónne číslo na súd je zverejnené na internete, teda obžalovaný mal možnosť vopred informovať súd o jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní.

8. Následne sa odvolací súd pri prieskume obžalovaným napadnutých výrokov zameril na skúmanie toho, či prvostupňový súd vykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré môžu prispieť k objasneniu stíhaného skutku, či pri hodnotení vykonaného dokazovania bral do úvahy všetky relevantné a zároveň zákonné dôkazy, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce, či tieto hodnotil samostatne, ako aj vo ich vzájomných súvislostiach a či pri hodnotení dôkazov použil logicky správne postupy. Pokiaľ sú všetky uvedené aspekty tvorby rozhodnutia dodržané, nemožno súdu vytknúť správnosť záveru, ku ktorému došiel a to aj v prípade, ak by odvolací súd sám vyhodnotil zistené skutočnosti iným spôsobom. Takto sa prejavuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

9. Prvostupňový súd odôvodnil napadnuté výroky plne v súlade so zákonnými požiadavkami, uvedenými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku a zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri ich hodnotení.

10. Odvolací súd nepovažuje za potrebné v tomto svojom rozhodnutí opakovať obsah svedeckých výpovedí a iných vykonaných dôkazov, keďže tak v dostatočnom rozsahu urobil prvostupňový súd. Rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jednotu, preto nie je potrebné na tomto mieste opakovať odôvodnenie, ktoré prvostupňový súd uviedol v napadnutom rozsudku vecne správne, zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, ako prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy a skutkové závery prvostupňového súdu považuje za správne. Prvostupňový súd sa riadil všetkými zásadami hodnotenia dôkazov tak, ako sú vymenované v bode 8. tohto rozsudku.

12. Rovnako ako prvostupňový súd aj odvolací súd je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa v rozhodnom čase nachádzal na verejne prístupnom mieste v obci C. na ulici pred rodinným domom č. XXX, kde fyzickým atakom napadol poškodeného takým spôsobom, že sa za ním rozbehol, chytil ho za vestu a strhol ho k zemi, kde ho následne dva až trikrát kopol do ramena, pričom na neho kričal slová „To máš za B.“ a musel ho od poškodeného odtrhnúť jeho brat E. B.. Tieto skutkové okolnosti vyplývajú z podstatných okolnostiach zhodných výpovedí obžalovaného, poškodeného ako aj svedka B. G..

13. Podstatou trestnoprávne relevantného konania obžalovaného, bola samotná fyzická výtržnosť na verejnosti prístupnom mieste, teda skutočnosť, že obžalovaný fyzicky atakoval poškodeného na ulici. V dôsledku tohto fyzického útoku prišlo k výtržnosti, ktorou bol narušený verejný poriadok.

14. Na preukázanie tohto protiprávneho konania bolo v konaní zabezpečeného dostatočné množstvo dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného, konkrétne výpoveď samotného obžalovaného z prípravného konania, výpoveď poškodeného B. D., výpoveď svedka B. G. či podporne odborné vyjadrenie č. 92/2021 znalca Prof. MUDr. Petra Labaša, CSc. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia.

15. Obžalovaný sa k samotnému skutku vyjadril tak, že poškodený mu adresoval nadávky, čo ho nahnevalo, preto sa za ním na ulici rozbehol, chytil ho za oblečenie, potiahol, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem. Ako poškodený spadol na zem a ležal tam, tak ho ešte dva – trikrát kopol do ramena.

16. Ako aj správne poznamenal prvostupňový súd, provokácia obžalovaného zo strany poškodeného nie je vylúčená, avšak táto nemôže byť ospravedlnením protiprávneho konania obžalovaného, resp. skutočnosťou, ktorá by vylučovala protiprávnosť konania obžalovaného.

17. Obžalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že pred skutkom, ktorý je predmetom tohto trestného konania, sa mu mali poškodený a ďalšia osoba vyhrážať zabitím. Tento argument obžalovaného však nie je v tomto konaní relevantný, pretože skutočnosti, ktoré obžalovaný uviedol, nie je súd v tomto trestnom konaní oprávnený preukazovať, ani hodnotiť. V tomto kontexte je však nevyhnutné uviesť, že ani negatívne konanie iných osôb voči jeho osobe, či dokonca spáchanie trestného činu, nedáva obžalovanému právo na odvetu v podobe protiprávneho konania obžalovaného voči poškodenému.

18. Odvolací súd však na podklade odvolania obžalovaného ex offio zistil pochybenie prvostupňového súdu, ktoré sa týka nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, a ktoré by odôvodňovalo podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

19. Podľa ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku. Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona sa osobou vyššieho veku na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

20. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd na základe skutočnosti, že sa obžalovaný s poškodeným poznal, ustálil, že obžalovaný mal o veku poškodeného v rozhodnom čase vedomosť.

21. Podľa ustanovenia § 139 ods. 2 Trestného zákona sa ustanovenie odseku 1 (§ 139 ods. 1 Trestného zákona) nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

22. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 3. decembra 2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2013, publikovaného pod č. R 117/2014: „V zmysle § 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin. Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa vyžaduje aj pri kvalifikačnom použití ostatných ustanovení uvedených v § 139 ods. 1 pod písmenami a) až d) a f) až i) Tr. zák.“

23. Z citovaných zákonných ustanovení, ktoré vykladá judikatúra uvedená v predchádzajúcom odseku, vyplýva, že predmetom dokazovania v súdnom konaní je - vo vzťahu ku kvalifikačnému momentu uvedenému v ustanovení § 364 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, teda k spáchaniu trestného činu na chránenej osobe - aj skutočnosť, či trestný čin uvedený ustanovení § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol spáchaný na osobe, ktorú v zmysle zákonných ustanovení Trestného zákona možno označiť za chránenú osobu, v tomto prípade v súvislosti s vyšším vekom tejto osoby a zároveň že práve vek poškodeného bol tou motiváciou páchatela dopustiť sa voči poškodenému tohto trestného činu. V prípade preukázania takejto súvislosti, je potrebné vyjadriť túto subjektívnu stránku trestného činu aj v skutkovej vete výroku o vine, teda v popise spáchaného skutku. Právna veta a na to nadväzujúca právna kvalifikácia totiž musí mať vo všetkých kvalifikačných momentoch odraz v skutkovej vete.

24. Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že prvostupňový súd v tejto otázke (súvislosť konania obžalovaného s vyšším vekom poškodeného) neformuloval odvolajúc sa na vykonané dokazovanie žiadne skutkové zistenia, len v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval (bez označenia konkrétnych dôkazov, z ktorých vychádzal), že obžalovaný si trúfol na poškodeného tým skôr, že vedel, že poškodený sa vzhľadom k svojmu veku bude jeho útoku ťažšie brániť.

25. Z vykonaného dokazovania, v rozpore so záverom prvostupňového súdu ohľadne motívu obžalovaného spáchať trestný čin na osobe poškodeného, ktorý mal byť pre svoj vyšší vek viac zraniteľný, vyplynulo, že samotný poškodený uviedol, že obžalovaný kopal do jeho osoby so slovami „To máš za B.“, pričom tieto slová potvrdil aj svedok B. G., čo sa nakoniec odrazilo aj v znení popisu skutku výroku o vine. Je teda evidentné, že prvostupňový súd mal za preukázané, že motívom obžalovaného k jeho konaniu primárne nebol vek poškodeného a s ním spojená vyššia miera zraniteľnosti poškodeného, ale pomsta voči poškodenému. Rovnako je nevyhnutné zohľadniť, že z výpovede obžalovaného vyplynulo, že útokom reagoval na nadávky, ktoré mu mal poškodený adresovať. V tomto kontexte je ďalej nevyhnutné uviesť, že obžalovaný zaútočil na poškodeného, ktorý išiel na bicykli, a ktorý z dôvodu vedenia bicykla mal sťažnú možnosť reagovať na útok obžalovaného (poškodený stratil rovnováhu, spadol a obžalovaný pokračoval v útoku, keď bol poškodený na zemi). Keďže odvolanie podal len obžalovaný, nebolo zo strany odvolacieho súdu možné premietnuť túto skutočnosť do právnej kvalifikácie skutku, v podobe kvalifikačného znaku podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona.

26. Keďže odvolací súd nemôže akceptovať nesúladsť skutkovej časti výroku o vine a právnej časti výroku o vine a zároveň je povinný rešpektovať zásadu zákazu reformatio in peius, musel posúdiť, či skutková veta napadnutého rozsudku zodpovedá inému trestnému činu, pričom dospel k záveru, že táto zodpovedá právnej kvalifikácii trestného činu podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v ktorej je zároveň potrebné obžalovanému uložiť trest.

27. Odvolací súd sa stotožnil s úvahami prvostupňového súdu týkajúcimi sa ukladania trestu, avšak v týchto úvahách musel, s poukazom na zmenu právnej kvalifikácie, zohľadniť miernejšiu trestnú sadzbu oproti tej, z ktorej vychádzal prvostupňový súd.

28. V rámci odôvodnenia výroku o treste prvostupňový súd správne poukázal na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. Zároveň zohľadnil aj jeho priestupkovú minulosť, keď skonštatoval, že obžalovaný sa dopustil dvanástich priestupkov, z toho siedmich proti bezpečnosti

a plynulosti cestnej premávky a troch proti občianskemu spolunažívaniu. Odvolací súd zároveň pri ukladaní trestu zohľadnil skutočnosť, že odvolanie voči výroku o treste bolo napadnuté len odvolaním obžalovaného.

29. V prípade obžalovaného bola správne zohľadnená prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol v minulosti odsúdený. Ani odvolací súd nevzhladol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť. V dôsledku prevahy prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami v pomere 1:0, vyvstala potreba postupovať v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a zvýšiť dolnú hranicu základnej trestnej sadzby o jednu tretinu. V prípade trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 0 do 3 rokov. Aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona sa zvýšila dolná sadzba trestu odňatia slobody na 1 rok. Prihliadnuc teda na charakter a okolnosti spáchanej trestnej činnosti, jej následok, na zavinenie a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov zaručí splnenie účelu trestu. Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy odvolací súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť jeho nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu, resp. porušovaniu spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, zároveň odvolací súd kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na prevýchovu obžalovaného.

30. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.